

je mesto organista, ker je župnik učitelja Šerona — kateri je, mimogrede omenjeno, prav delaven in sploh vzoren v vsakem oziru — vprico ljudstva po nepotrebnem razširil a tem, da je smisel njegovo cerkv. petje in orgljanje in o tem Murkovič ravno toliko zastopi kolikor magarac o zvezdah. Več nedelj smo imeli tihe maše in Murkovič je rekel, da ne potrebuje organista, seveda zato ne, da ga ni treba plačati, čeravno je sprejemal denar za pete meše. Ko so ljudje zmiraj bolj in bolj godrnjali zaradi tega, je vendar najel organista Bobiča od Sv. Marjete, da je orgljal po nedeljah. Ta organist se je nam takoj priljubil in želja vseh farmarjev je bila — tega organista hočemo imeti in Bobič je bil tudi pripravljen službo sprejeti. Pa farani obračamo, oziroma plačamo, Murkovič pa obrne. Omenjeno službo je razpisal v „Slov. Gospodarju.“ Prej pa, kakor je termin potekel, je pisal Domanjčotu v Majšperku, kateri se je pri nekem mešnarju orgljati učil, da naj precej pride. Domanjčot se je pripeljal in prišel k prej imenovanemu učitelju ter rekel: „Gopodična farovška kubarca so rekli, da se naj odpre bralna soba za stanovanje mešnarju.“ Tukaj moram v pojasnilo povedati, da je poslopje, v katerem je dosedaj mešnar stanoval, last krajnjega šol. sveta in se je mešnarju samo do odpovedi dovolilo. Murkovič pa postopa tako ošabno, kakor da bi bil on posestnik hrama. Bralna soba se seveda ni odprla, in meni nič tebi nič — je vrgel prejšnjega mešnarja, ki mu je še tisti dan do noči oral, iz hrama in obenem tudi rekel, da mora tudi učitelj Šerona iz hrama, ker noče več orgljati. —

S prvim julijem dobimo tudi za naš kraj tako potrebnega ckrnjega zdravnika. Vsi ga že komaj pričakujemo. Le Murkovič šunta ljudi in hujaka proti njemu. Menda se boji, da bo do pozneje premalo umirali ljudje in da bo zaslužek slab ki se je itak valed vrliga postopanja „Stajerca“ gotovo za par stotakov na leto znižal, ne sme namreč pri krstih nezakonskih otrok več po 10 K zahtevati!

Kako lepo in sgledno živi Murkovič, spoznaš, ljubi „Stajerc“, tudi iz tega, če ti povem, da gotovo noben gospodar v celi fari tako grdo ne preklinja in ne pretepa svoje družine kakor on! — Tudi sledeče je vredno, da pride v javnost. O novem letu se je tu ustanovila pletarska šola, za katero je Murkovič sam ponudil brezplačno svoje prostore. Sedaj pa zahteva na enkrat od občine, naj mu plača 20 K mesečne najemnine za sobo, v kateri je šola nastanjena. Prav je imel zadnjič neki obč. svetovalec, ko je rekel: Le vsi tako delajmo, potem bomo hitro gotovi s pletarsko šolo, pa tudi z obč. blagajno!

In kaj vse ima Murkovič opraviti! Največ mu dajo seveda totti prokleti haloški „vencrli“ posla. Murkovič, kaj ne, viničarjev ne moreš trpeti, ker se ti ne dajo tako guliti kakor posestniki! A vino — tisto pač tisto — s tistim pa rad handlaš! Nakupil si ga v jeseni precej ter potem na javni dražbi s cerkvenim vinom vred prodal. Drugače morajo pri licitacijah vedno plačati po 2% v občinski blagajno za občinske uboge. Pri tebi se tem potem vsako leto za 6—8000 K vina proda, a občinski ubogi še niso ničesar dobili od tebe! Ali se nihče ne najde v občini, ki bi to zadelo vzel v roke in zaostale zneske izterjal? Seveda ne, ker se te boji kakor vrag križa! Mogoče pa, da to stori enkrat gospodaka!

Kako pa skrbi Murkovič za dušni blagor svojih ovčic, kaže sledeče: Na smrt bolna posestnika Žuran v Guskovcu je poslala o 5h zjutraj po spoved, a nihče ni šel — dasitudi sta bila oba duhovnika doma in bi bilo časa še precej dosti, ker pred 7. uro itak noben ne gre v cerkev. Do omenjene hiše pa je samo ¼ ure hoda. Ta ženska je tisti dan predpoldne umrla brez sv. zakramentov.

Naj hode za danes dovolj, sicer bi bilo lahko za 2—4 izvoda „Stajerca“, ako bi hoteli vse poročati o Murkoviču. Servus Murkovič! Sesevidimo.

Op. uredništvo. Mi smo radovedni, ali bo višja cerkvena in politična oblast poklicala zdaj g. Murkoviča na račun.

Dopisi iz Koroškega.

Iz Radiš na Koroškem. Odkar se je tu ustanovilo katoliško izobraževalno društvo, ni še jenjal „Mir“ blatiti in nemir delati med našimi poštenimi kmeti in fanti. Tudi v štev. 13 je obkroževal neki dopisun, katerega pa dobro poznamo, našo šelo v januarju t. l. ustanovljeno požarno brambo. Neki gospodič, no, naj bo naravnost povedano, naš slavni blaginčar izobraževalnega društva, bi rad vsakega ognjeasca po teptal in požrl, ko bi mu to bilo le mogoče. Kri mu v glavo sili, ker naša požarna bramba šteje že nad 60 udov. Kako zna ta gospodič sodčke piva izspraznjevati, o tem prihodnjič.

Iz Grebinkskega klostra. Skličejoč se na § 19 tiskov. zakona z dne 17. dec. 1862 dr. zak. štev. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis, objavljen pod zaglavjem „Iz Grebinkskega Klostra“ v št. 7 vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku, na istem mestu in s istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1. Ni res, da je bil pri nas 11. marca klerikalno-politični shod, res je pa, da je ta dan bil protestni shod Slovencev iz klosterake fare in okolice zoper nameravano volilno reformo. 2. Ni res, da je ta shod sklical domači fajmojster; res je pa, da je ta shod sklical po posebnih plakatih, ki so bili na več krajih v Klostru na zid nabiti, katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem. 3. Ni res, da je govornik razlagal, da je baje slovenščina v nevarnosti in da bi bil slovenski Grafenauer v drž. zboru gotovo rešil koroške slovenske klerikalce te usode; res je pa, da je govornik rekel, da bi bil g. Grafenauer s svojim znanim odločnim nastopom pri g. ministru predsedniku zabranil, da ne zagleda belega dne ta koroškim Slovencev sovražna in krivična razdelitev volilnih okrajev. 4. Ni res, da je župnik tudi naša sedajna poslanca Pleschintsch niga in Salfritza grdo napadel; res je pa, da je župnik dejal, da je g. Pleschintsch sicer sam na sebi dobra duša, toda da ni noben govornik in zaradi tega ni zmožen biti poslanec. 5. Ni res, da je župnik o Salfritzu trdil, da je on tako zadolžen, da še žlica ni njegova in da zategadel tudi v drž. zboru govoriti ne sme; res je pa, da je župnik povdajal, da ve iz zanesljivih ust, da ima Salfritz toliko dolga kakor premoženja in da se je zoper njegovo izvolitev od slovenske strani vložil protest in on kot nepotrjen poslanec v drž. zboru govoriti ne sme. 6. Ni res, da vsebina govora ni bila druga, kakor hujkarija in znana zagrizenost; res je pa, da je bila vsebina govora stvarna, resnična, bičajoča brezobzirno postopanje nemških nacionalcev v volilnem načrtu proti koroškim Slovencev; res je, da je bil cel govor brez vsake hujkarije in zagrizenosti. 7. Ni res, da je župnik v gostilni tako grdo napadal nenavzoče ljudi; res je pa, da govornik na dan shoda v gostilni sploh ni bil in nikjer nikoga grdo ni napadal; res je, da se shod ni vršil v gostilni, temveč v farovžu. Grebinski kloster dne 5. aprila 1906. Jaka Kindlman, župnik.

Op. ur. Za ta popravek, g. župnik, dobite alumnati venec, tako „kunšno“ ste ga pogrnuli po Liguoriji morali. Škoda, da pri nas in naši stranki Liguorjeva morala, morala zavijanja, prav nič ne velja. Res pa je vse, kar smo trdili.

Spodnještajerske stvari.

Le hebamke morejo rešiti slovenski rod! Hajd v Hajdino, tam še nisem bil! In ko grem od cerkve proti Ptuj domov, zablišči mi na neki hiši napis: Bodi zdrava, domovina, mili mi slovenski kraj! In nad vratmi sem čital napis: M. Pesek, hebamka. — Ti si jo pogrnula! Domovina je rešena! Hofrati, farji, prvaški dohtarji, vi ne veljate nič! Če hebamke ne rešijo slovenskega rodu pogina, potem je vse zastoj!

Star cekin. V Podsedri so našli 30 gr težek cekin iz časa rimskega cesarja Antonija Pija, ki je vladal od 138—161 po Kr. Shranili so ga baje pri g. Matiju v farovžu, mi pa tega ne verjamemo.

Zasipana. Ano Bezenjak, dekle v Sv. Lorenču v Slov. gor. je pred kratkem zasipal pesek v jami. Dekla se je hudo poškodovala.

Znorela je v Ptuj gospa Marija Drc. Prepeljali so jo v Gradec.

Klavirni prvaški-klerikalni shod v Celju. Z zdajo nedeljo je prvaško-dohrarsko društvo „Naprej“ sklicalo v Celje shod z dovoljo dopolnilnih državnoborskih volitev po Žickarju in Berken. Glavni komandantov, hofrata Ploja in profesorja Robiča, na shodu ni bilo, ta sedita rajši v teatru in drugih lušnih družbah. Čule so se razne opazke: „Zakaj hofrata ni? Tako se on zanima za kmečke koristi? Tako se on briga za nas v važnih zadevah?“ Zato pa se je v Celje priklatilo vse polno farjev in prvaških dohtarjev od vseh vetrov spodnještajerske dežele, le kmetov ni bilo, zrunc se zopet nosili dohtarji in farji, ti znani „osrečevalci“ kmečkega ljudstva in prijatelji kmečkega — žepa! Kakih deset kandidatov se je oglasilo za državnega poslanca, med temi tudi dr. Korošec, urednik mariborskega fihposa, katerega so že lani leto kmetje v brežiškem okraju napodili, ko se jim je tam vsiljeval za poslanca, potem neki prvaški dohtar Povalej iz Maribora, neki Pakl z Dunaja. Znani hofpenmiha Vošnjak in Josip Zdošek. Župnik Zdošek je bil takrat odkritorsčen ter dejal, da je on za državnoborskega poslanca nesposoben. Poslušalci so bili baje do solz ginjeni zovoljo take odkritorsčnosti in skromnosti, dohtarji pa so si meli roke ter mislili: torej zopet nam pšenica creti, naš kmet se proti nam itak ne game! Tista edina pravica: kmet s kmetom, kmet voli le kmeta za svojega poslanca, je bila zopet mandrana v Celju. Vdeležniki shoda so se dolgo pričkali med seboj, naposled so sklenili, da se kandidat določi še-le na zaupnem shodu v Celju 14 dni pozneje. Obenem se je tudi določilo, naj se ustanovi za Spodnji Štajer „Narodni svet“, ali v pripravljajni odbor za to ni bil izvoljen niti en kmet, temveč zopet sami prvaški dohtarji — dr. Jurtela, dr. Fermevc, dr. Hrašovec in klerikalec dr. Medved. Kmeta so spet porinili v kot, prvaški dohtarji pa bodo nad teboj komandirali, dokler ti boš neumen in se jim pustiš voditi za nos!

Novi državni svet v Mariboru čez Dravo bo spojeval Tržaško cesto in Gosposko ulico, kakor si je to večina prebivalcev želela. Ministerstvo je načrt odobrilo dne 14. t. m.

Ob tri preste je prišel pri velikonočnem streljanju tovarniški delavec Resnik v Lokrovcu pri Celju.

Žogja ni hotel dati. V Brežicah kakor tudi po drugod je navada, da se deli na veliko soboto dopoldne blagoslovljeni ogenj. Ker pa neki mož v fari ni hotel podpisati farškega recepta o zakonski reformi, zato tudi ni bil „počasčen“ z blagoslovljenim ognjem. Gospod župnik, le ob času zbirce napravite tudi tako, takrat naročite tudi svojemu trogarju, naj se izogne tistih hiš, katerih ste se vi zdaj izognili.

Toča. Na velikonočno nedeljo se je v Framu in v šentlenartskem okraju vsula toča in napravila veliko škodo na sadnih drevesih, ki ravno cvetijo. V Ptuj pa je na belo nedeljo razgrajala toča.

Dr. Brumen pomiloščen. Nemški listi pišejo: C. kr. deželno nad sodišče v Gradcu je ptujakega odvetnika dr. Antona Brumena, ki je bil zaradi prestopka zoper varnost časti obsodil na 4 tedne zapora s postom vsak teden, ravnokar eprostil, ker mu je razšaljenec, g. dr. plem. Plachki, prizanesel. Zdjaj mora plačati le 100 K globo. No, zdaj pa se mora dr. Brumen lepo zahvaliti dr. plem. Plachki-mu, da je bil on, čeravno krvavo žaljen na svoji časti, vendar tako dober in milostiv, da je dr. Brumena prošnjo, naj se mu kazni zapora spremeni v denarno globo, popiral. Bomo pa videli, kako hvaležen se bo dr. Brumen skazal svojemu stanovskemu tovaršu za tako lepo ravnanje! In glejte, bralci, ravno dr. Brumen je tisti, ki zmiraj misli, da je dr. pl. Plachki njegov največji sovražnik! Zopet dokaz, da je Nemec plemenitega in dobrega srca in rad odpusti — kak prvaški dohtar bi tega ne bil storil!

Ni dobil odveze! „Stajerc“ proti veri nikdar ni bil in tudi ne bo! To pametni ljudje vejo, za bedake pa itak ne izdajamo lista, za tiste je mariborski Fihpos. Stajerčevi pristaši so ravno tako dobri, če ne celo boljše kristijani kakor neki kaplani, Stajerčijancem je njih vera in njih duša ravno tako draga kakor kateremu si bodi duhovniku. „Stajerc“ je zoper politiko, nikakor pa ne zoper vero duhovščine, in ako se mora sem ter tje braniti proti političnim kaplanom, potem